

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 129.

V Ljubljani, v četrtek 8. junija 1899.

Letnik XXVII.

Vlada in desnica.

Dne 25. maja se je bil na Dunaju zbral izvrševalni odbor desnice, da razjasni položaj, označi svoje stališče nasproti nemškim zahtevam in razodene vladi svoje mnenje glede jezikovnega zakona. Toda nenadoma se je bila tedaj poostrišla kriza zaradi avstro-ogrske trgovinske nagodbe in zastopniki desniških klubov so porabili to priliko, da se v prvi vrsti bavijo z nagodbenim vprašanjem ter vladi izreko zaupanje, ker odločno zastopa avstrijske gospodarske koristi nasproti ogrskim pretiranim zahtevam. Posvetovanja glede jezikovnega vprašanja so se odložila do 6. junija.

Minoli torek pa so se zopet zbrali k posvetovanjem: Dr. Engel, dr. Pacák in dr. Stransky v imenu mladočeškega kluba, grof Pálffy in princ Friderik Schwarzenberg v imenu konservativnega češkega veleposestva, Bilinski in Jaworski v imenu Poljakov, v imenu slovanske kršč. narodne zveze Barwinski, Bulat in Povše, v imenu nemške katol. stranke dr. Ebenhoch in dr. Kathrein, Treuinfels v imenu svojih peterih tovarišev iz centra. Od vlade so bili navzoči: grof Thun, dr. Kaizl, baron Dipauli in vitez Jedrzejewicz. Posvetovanja so bila sicer tajna, vendar je prišlo v javnost nastopno:

Z ozirom na to, da nasprotje med avstrijsko in ogrsko vlado zaradi nagodbe ni še poravnano, bil je le akademičen razgovor o jezikovnem vprašanju. Ker so razni listi opetovano naglašali, da hoče grof Thun najprvo napraviti spravo med Čehi in Nemci v kraljevini Češki ter v to svrhu izdati dotični jezikovni zakon, je bilo gotovo umestno in potrebno, da je g. Povše pri tej priliki brez vseh ovinkov označil soglasno mnenje vseh merodajnih krogov med Slovenci in isterskimi Hrvati. In to mnenje je, da Slovenci in isterski Hrvati nikakor ne morejo odobravati jezikovnega zakona samo za češko deželo. Naše prepričanje je, da Slovenci in Hrvatje ostanejo pozabljeni, izro-

čeni negotovi osodi, kakor hitro so se Čehi sporazumeli in spravili z Nemci. Ne tajimo sicer, da bi nam Čehi ne želeli kar najboljši, toda danes potrebujejo več ali manj zaveznikov v obrambo svojih pravic in zato tudi ne pozabijo svojih krvnih bratov. Želja vseh Slovencev in primorskih Hrvatov je, da dobimo skupaj s Čehi jezikovni zakon za vse avstrijske kronovine. G. Povše je pri tej priliki tudi obširno obrazložil žalostne razmere na Goriškem, v Trstu in Istri ter prosil pomoči.

Dr. Engel je nasvetoval, naj se izvoli pododsek, ki naj sestavi jezikovni program za posamezne kronovine. To misel sta podpirala dr. Pacák in dr. Stransky. Proti temu nasvetu pa so govorili Barwinski, Bilinski, Jaworski in Kathrein, češ, da ima vsaka stranka v večini že sestavljene svoje jezikovne zahteve in da naj se vlada sama loti tega vprašanja. Jasno je, da bi misel Englova škodila solidarnosti večine. Pokazala bi se takoj nasprotja med Poljaki in Rusini, dočim se nemški konservativci ne morejo preveč izpostavljati v jezikovnem vprašanju.

Dr. Pacák je pri tej priliki pobijal očitje »Slovenskega Naroda«, da Čehi skrbé le za se in prezirajo Slovence. Dr. Engel pa je dostavil, da Čehi sicer načeloma zahtevajo, naj se jezikovno vprašanje rešuje v deželnih zborih, a da se navzlic temu strinjajo s Slovenci, ki zahtevajo jezikovni zakon za vso Avstrijo. Dr. Engel se naravnost sklicuje na svojo izjavo v češkem deželnem zboru dne 23. aprila t. m. Rekel je namreč med drugim, da Čehi ne zahtevajo jezikovnega zakona samo za Čehe, ker bi se jim moglo očitati, da so naredili pristransko spravo in druge narode izročili v propast. V tem smislu sta v dež. zboru češkem govorila tudi dr. Pacák in princ Schwarzenberg.

Dr. Kathrein konečno prizna spravljalivost češkega kluba in naglašja potrebo enakopravnosti.

Grof Thun je dvakrat govoril. Prvič je naglašal, da vlada noče vplivati na posvetovanje eksekutivnega odbora, vendar je želeli, da bi se primernim potom rešila preporna vprašanja. V drugem govoru je grof Thun obširneje pojasnil položaj ter izrazil željo, naj bi se desnica in levica toliko zblížali, da bi bilo mogoče parlamentarno delo. Ako pa bode vlada pričela akcijo, potem računa na podporo desnice.

S tem je bilo posvetovanje pretrgano in se bode nadaljevalo, kedar se rešijo dogovori glede avstro-ogrske nagodbe. Kakor kaže, je grof Thun zopet pokazal svojo dobro voljo nasproti našim zahtevam, a tudi obširno obrazložil razne ovire in težave. Z drugimi besedami: Danes stojimo ondi, kakor pred letom dni.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. junija.

Nagodbena vprašanja se bo rešilo, kakor kažejo najnovejša znamenja, brez vsake krize, ker bo prišlo do kompromisa med obema vladama. V tem smislu pišejo tudi ogrski listi, le s tem razločkom, da je po njih mnenju odstranjena nevarnost krize le za ogrsko vlado, mejtem ko še obstoji ta nevarnost za naše Thunovo ministerstvo. »Pesti Hirlap« piše med drugim: Nagodbena pogajanja so stopila sedaj v stadij odločitve. Najnovejši položaj je kar najbolj ugoden. Vsestranski se upa na možnost kompromisa. Splošno se tudi sodi, da Szell sicer lahko dovoli formalne koncesije, smisel pa mora ostati neizpremenjena. In modo smo pripravljeni ugoditi zahtevi avstrijske vlade, in re pa ne. Kompromis bo dognal Szell ako le možno z grofom Thunom, ali pa, kar je precej verjetno, z novim avstrijskim ministerskim predsednikom. — Ogri so toraj prepričani, da ostane njih kabinetni načelnik, naj pride kar hoče, mejtem ko za našega ministerskega predsednika

LISTEK.

Šest dni v Italiji.

(Martinkov.)

Kako naj pričnem, da bo prav? — Z uvodom? — Ne, nikdar ne! Da bi jaz s to grdo spako pričel svoj popis, kako se mi je godilo po potu šest dni v Italiji, — nikoli! Z uvodom sem že izdaval skregan; zato me je pa vedno preganjal in sovražil, kakor maščevavne Erinije. Prvikrat, od tega je že več let, sva se sporekla pri prvem mojem očitnem govoru, katerega sem govoril samemu zbranemu občinstvu, mimogredé rečeno pa pravcatim farizejem, »ki so náme gledali, kako bi me ujeli v besedi.« Kje je to bilo, ne smem povedati na ves glas, le to naj povem, da se še dandanes praskata za ušesi tista dva velikana-čuvaja pri vratih, češ, kako je to, da tega Martin-kovega, ki je naju tolikrat opazoval s hudomušnim pogledom in pikrimi opazkami, nič več ni v to hišo. Pa tudi tisti debeloglavec, ki v sredi vrat svojo glavo moli, me vprašuje z na stežaj odprtimi usti, kaj se mi je pripetilo v tej hiši, da

zmiraj kar plašno mimo smuknem. Jaz bi že vsem trem povedal, ko bi ne imeli po dvesto let starih, kamnitih ušes, da je prav nesrečen uvod tega kriv, katerega sem z vso skrbjo in fineso postavil na glavo svojemu prvemu očitnemu govoru. Glasno sem se oddahnil takrat, končavši svoj lepo sestavljeni prvi govor, trdno prepričan, če tudi nisem z njim izpreobrnil nobenega pričujočih, da mi vsaj dolžna pohvala ne more oditi. Pa, glej ga spačka! Kakšno sem moral slišati? »Eden vikših« mi pri neki priliki očitno zasoli: »Martinkov, vse je bilo lepo pri vašem govoru: ponaša, poudarek, izpeljava; le uvod, ta je pa vse skazil.« Kdo popiše mojo ogorčenost, mojo jezo, mojo žalost, sploh moj tedanji dušni stan. Od tega časa zaprisege sem smrtno sovraštvo vsakemu uvodu. Vendar je pa sčasoma v meni zmagala lepa krščanska čednost, ki jo nazivljemo spravljalivost. V toliko sem se sprijaznil zopet z uvodom, da sem ga zopet naklenil k tistemu potopisu, ki se je tudi pred par leti tu pod črto senčil z ne ravno širnim napisom: »Šest ur v Gradcu.« Pa zopet sem jo skupil. Komaj se je začel dobro razvijati imenovani potopis pod črto,

kar srečam prav v bližini tistih treh zvezdavih orjakov-čuvajev enega izmed »pismoukov«, kateri mi brez uvoda zažene v obraz besede: »Tvoj potopis se lahko bere, ko bi le uvod ne bil tako neumen. Le pomisli, v Istro si bil namenjen, pa si v Gradec zašel. Tako ne smeš bravev na led spravljati.« Ne vem, kaj sem v strašni razburjenosti odgovoril, to pa vem, da se mi je pri tej priči ponovilo zopet sovraštvo do uvoda. — Sto zločkov naj pobere vse uvode, če pa ti ne zmagajo, naj jih pa še sto pristopi! — Začuden sta si segala v lase orjaka, čudeča se, da nisem prevrnil predrznega pismouka, in oni v sredi je do ušes usta odpiral, češ, le po njem. — Toda slavno sem se premagal in šel hitro dalje, za seboj sem samo še slišal divji krohot tistega srednjega debeloglavca nad vrati: prav ti je, zakaj pa uvode delaš! — Od tega časa sva si z uvodom definitivno nasprotna. Vsaj pa tudi ni grše slovenske besede, kakor je ta nebodi ga treba — uvod. Če je po besedah nekega veleučnega gospoda kokoš recte — kakuš najlepša slovenska beseda, je pa najgrša slovenska spaka uvod. Pe-reat uvod! perest!

(Dalje prib.)

ne morejo dati nikakega poročila. Mogoč je res tak izid sedanjih pogajanj, akoravno se tudi pri nas stavijo velike nade na kompromis in akoravno je pokazal grof Thun sam, da še ni prišla ura ločitve; toda tudi v slučaju izpremenjene avstrijske vlade ista nikakor ne more pritrditi samo izpremeni in modo, marveč jo mora zahtevati tudi in re.

Schönerer in nemški postulat. Stranka rožnovskega ekskviteza je bila dosedaj vsaj navidezno zadovoljna z zahtevami nemških opozicijskih strank, ker se ni oglašila v javnosti s kako protizjavo in tudi nje glasila niso pisala preostrih kritik. Sedaj se je pa oglašil sam Schönerer v svojem uradnem listu in zavzema odločno stališče proti nemškemu postulat, ker niso v nikaki primeri z nemško-nacionalnim programom. Posebno jezi Schönererja, da hvalijo te postulate celo njegovemu uradnemu listu sorodni časniki, in mej drugimi še celo Wolfovo glasilo »Ostd. Rundschau«. Schönererjev ukaz se toraj glasi: Šele, ko bodo odvzete Slovanom vse krivičnim potom pridobljene pravice, potem je šele možno misliti na sestavo nemško-narodnih zahtev, ki pa se morajo opirati na sledeča momenta: 1. Podreditev vseh političnih vprašanj pod najvišji narodni interes Nemcev; 2. odstranitev slovanske premoči posebno z ločitvijo Galicije. — »Kurz und bündig« je program Schönererjev, to se mora priznati.

Dreyfusova pravda, ki se bo ž njo pečalo vojno sodišče v Rennesu, čim dojde v Francijo od židov oboževani ekskapitan Dreyfus, bo izpadla brez vsakega dvoma prav tako, kakor si žele Dreyfusovci. Za to je že poskrbelo kasacijsko sodišče s svojo zadnjo razsodbo. To sodišče je namreč določilo, da mora vojno sodišče odgovoriti samo na vprašanje, ali je Dreyfus pisal zloglasni bordereau, ali ga ni. Razsodba v tem oziru ne bo težka tem bolj, ker je kasacijsko sodišče določilo, da se ne smejo objaviti velevažna in, rekli bi, v tem oziru odločilna tajna pisma, ki govore za ali proti Dreyfusu. Po večšakih, največ pa po raznih podkupljenih pričah je namreč doglano že kasacijsko sodišče, da Dreyfus ni pisal onega dokumenta, in ker je major Esterhazy že sam izjavil, da je on pisec tega pisma, je povsem jasno, da vojno sodišče ne more razsoditi drugače, kakor je razsodilo pariško najvišje sodišče. Vsa izdajavska stvar je dobila sedaj drug tek in popolnoma gotovo je, da bo proglašen Dreyfus za nedolžnega in oproščen vsake kazni. Za dosedaj prestano kazen mu bodo pa morali še bržkone odšteti znatno odškodnino. Rešena bo s tem njegova afera, nerešena pa bo ostala še vedno izdajalska afera in manj nego poprej bo vedel francoski narod, kje naj išče izdajico. Znano bo ostalo samo to, da je res obstala zarota proti Franciji, da so se res menjavala tajna pisma v tej zadevi, vse drugo je pa nerazumljiva tajnost, ki bo mnogo več škodila ugledu prvakov sedaje oficijelne Francije, kakor pa morda deset Dreyfusovih pravd. Pravica in resnica glede Dreyfusa bo prišla sijajno na dan, kakor pravi njegov oboževatelj Zola, mesto nje bo pa nastopila vlada veliko močnejša negotovost.

Načrt za šolsko preosnovo v Španiji. Novi naučni minister marki de Pidal je izdelal nov načrt, na čegar podlagi naj bi se preosnovalo špansko srednje in višje šolstvo, ki je je preustrojila prejšnja vlada po svojem kopitu. Ker je novi španski naučni minister odločen katolik, kar se more trdit tudi o večini ostalih članov Silvelovega kabineta, je seveda umevno, da je tudi povsem prepričan o tem, koliko gorja je povzročila svetu sedanja moderna brezverska šola, in se je vsled tega potrudil, da je izdelal tak načrt, s katerim bi bile odstranjene vsaj najgorostasneje nepravilnosti z ozirom na vzgojo mladine. Cerkev je priznal več vpliva, odpravil nekatere nepotrebne predmete ter pazil na to, da se v šoli ne bo gojilo brezverstvo in nemoralnost. S tem činom se je pa grozno zameril framaoski židovski kliki, ki po svojih glasilih laže, da bo vzgajala sedaj španska vlada same redovnike, razen teh pa nikogar, ki bi gradil mostove, delal stroje in enake stvari. Uboga Španija in nje prebivalstvo! Učeni in iznajdljivi so samo brezverci in framaosni, in ti se drzneš uvajati versko šolo.

Cerkveni letopis.

Češčenje Jezusovega Srca na Kranjskem.

(Spisal Jos. Benkovič.)

(Dalje.)

Vkljub strogim prepovedim pa so frančiškani, kapucini, diskalceati in starejši svetni duhovniki vendar le razširjali še nadalje to pobožnost, katera se je ljudstvu nad vse prikupila. Zato so bile razmere skrajno napete. Klarisinje, ki so najbolj gojile češčenje Jezusovega Srca, so bile izgnane iz samostana, cerkev oskrunjena, bratovščina zatrta. Modri, stari duhovniki so preko vseh teh intrig seznanjali ljudstvo s tem češčenjem, dočim so je mlajši strastno zatirali, le semtertje se je kdo obvaroval teh zmot. To je trajalo skoro do leta 1850. Ko je okoli leta 1840 neki stolni kapelan v Ljubljani to pobožnost priporočil na prižnici, bil je »stante pede« poslan kot administrator na deželo.

Tako je bilo njega dni tudi pri nas na Kranjskem! V ljubljanskem uršulinskem samostanu so opravljale redovnice pobožnost v čast Jezusovemu Srcu menda vsa leta, tudi za časa najhujših napadov, seveda le v domačem krogu. Tudi ljudstvo je ni pozabilo popolnoma; marsikak star mož ali stara ženica se je je hvaležno in z veseljem spomnila, ko so se po letu 1855 bratovščine jele zopet oživljati.

Vkljub temu, da je verski duh v Avstriji v začetku tako propadel, se je drugod vendar ugodno razvijal. Tudi češčenje Jezusovega Srca se je širilo. Leta 1856 je »kongregacija obredov« poročala papežu Piju IX., da skoro ni škofije na svetu, ki bi že ne prosila, da bi smela sprejeti v svoj cerkveni koledar spomin Jezusovega Srca. Zaradi te izjave je papež 23. avgusta 1856 ukazal, da se mora ta god poslej obhajati po celem katoliškem svetu kot »duplex majus«, in sicer v petek po osmini sv. Rešnjega Telesa ali pa naslednjo nedeljo. Ta odlok je iznova potrdil 19. avgusta 1864, ko je bila Marjeta Alacoque za blaženo proglašena. Ker pa so se prošnje z vseh strani še vedno množile, — leta 1870 je prosila papeža tudi avstrijska cesarica Marija Ana, soproga Ferdinanda I., — da se spomin Jezusovega Srca za vso cerkev še poviša, zato je ob 200letnici te pobožnosti leta 1875 odobril, da se z neko molitvijo, katero je sestavila »kongregacija obredov«, vse krščanstvo posveti Najsvetejšemu Srcu; leta 1889 pa je god Jezusovega Srca povišal v »duplex 1. classis«.

Poslej so se neprestano množile prošnje, da Rim odobri litanije Jezusovega Srca. Tej opetovani želji se je ugodilo lansko leto vsaj nekoliko; letošnje spomlad pa je sveta stolica dovolila, da se te litanije smejo sploh javno moliti kjerkoli in kadarkoli. 25. maja t. l. pa je Leon XIII. objavil okrožnico, s katero naroča, da se letos, na pragu 20. stoletja, vse katoliške škofije posvete Najsvetejšemu Srcu, in sicer na slovesen način.* S tem je postavil krono tej občepriljubljeni pobožnosti, katera je že davno razširjena po vesoljnem svetu.

* Prva se je posvetila Jezusovemu Srcu škofija Marseille na Francoskem leta 1722, ko je bila rešena kuge. Tekom zadnjih let so se posvetile mnoge škofije. Leta 1796 se mu je posvetila tirolska dežela, leta 1873 pa država Ekvador v Južni Ameriki.

Slovstvo.

Jezus Kristus pravi Bog. Pregled najvažnejših dokazov tej temeljni resnici krščanske vere. Spisal dr. Ivan Svetina, katehet in profesor na c. kr. višji gimnaziji v Ljubljani. V Ljubljani 1899. Natisnili Blaznikovi nasledniki. Založil pisatelj. — Ponatis iz »Zgodnje Danice«.

To je naslov novi lepi knjižici, ki v njej dokazuje pisatelj temeljno resnico krščanstva, ono resnico, ki je tudi že v Slovencih omrzela temu in onemu. Knjižice namen pa je prav ta vsestranski pojasniti in utrditi to resnico, ter tako tlečo iskro zveličalne krščanske vere zopet upihati v živ plamen. Smoter je torej le hvale vreden. Priznati je tudi treba, da je pisatelj svojo nalogo lepo rešil. Novega sicer ni povedal in ne na nov način, a zbral je znane dokaze za božanstvo Kristovo in jih tolmači preprosto in vsakemu umevno. Božanstvo Kristovo izpričuje — to je vsebina te knjižice — 1. Kristus sam, tudi po izpovedbi brezvercev najblažji in najmodrejši človek in torej verodostojen svedok; 2. čudeži, posebno Kristu-

sovo vstajenje; 3. prerokba; 4. Kristusov nauk. 5. njegova vzorna svetost; 6. vzvišenost njegove osebe; 7. njegovo delo: namreč cerkev, nje čudovito razširjanje in vedni obstanek, pa čudovita prenovitev sveta po krščanstvu; in 8. končno še svedočba mučencev. Ker je knjižica lahkoumevna in jasna, zato upamo, da bo pisatelj ž njo tudi dosegel svoj smoter. Opomnimo le, da smo pogrešali nekoliko uvoda, ki bi v njem pisatelj nekoliko izpregovoril o sv. pismu samem. Saj je znano, da bi mnogi verovali v Kristusa, ko bi poznal sv. pismo. Žal, da je mnogim sv. pismo zapечатena knjiga, o kateri mislijo le to, da nima zgodovinsko trdne vrednosti.

Ker je čisti dohodek knjižice namenjen v prid notranji opravi za kapelico sv. Alojzija v novem poslopju c. kr. višje gimnazije v Ljubljani, zato še tudi radi tega knjižico vsem priporočamo.

Dobiva se v »Katoliški bukvarni« in pri g. I. Bonaču v Ljubljani. — Stane 40 kr. Po pošti 3 kr. več.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana, 6. junija.

(Konec.)

Ponudba posestnika Ant. Reisnerja, ki želi zamenjati svojo hišo v Slomšekovih ulicah z mestno hišo ob Resslerjevi cesti proti doplačilu 20.000 gl. od strani občine, se zavrne. Poroč. odb. Lenče.

Za odposlatev upravitelja mestne elektrarne inženjerja Civhe za teden dni na mednarodno elektr. razstavo v Como, ki se otvori dne 15. t. m., se dovoli na poročilo odb. Senekoviča 150 gl. — Odb. Prosenc želi, da bi se ga odposlalo vsaj za 14 dni, čemur pa ugovarja odb. Pavlin, ker zadostuje za strokovnjaka predlagana doba.

Poročilo o izpremeni uravnalnega načrta za stavbišče, kjer je stalo redutno poslopje, se odstavi z dnevnega reda.

Posestniku Jakobu Pezdirju na Karolinski zemlji se dovoli prenameba hleva za kuhinjo v lastno uporabo proti temu, da odstrani dosedanje nedostatke. Poroč. odb. Žužek.

Isti odbornik poroča o regulaciji južnega dela Vodmata, ki se lahko izvrši, ne da bi bilo treba čakati rešitve vprašanja glede premestitve južnega kolodvora, ki se je ravnokar pričelo reševati. Načrti za to regulacijo se odobre brez ugovora.

Podžupan poroča o delovanju gasilnega društva v prvem četrtletju. Poročilo se vzame na znanje.

Nadalje poroča o novi prošnji pekovske zadruge za prepoved prodaje kruha na javnih prostorih. Ker se niso izpremenile razmere od zadnjega tozadavnega sklepa in je predloženi zunanji kruh potrdil prvotno mnenje o njega večji težnosti, se prošnja odkloni, obenem pa sklene posredovati pri vladi, da ukrene glede nedeljskega počitka pri pekovskem obrtu tako, da bo mogoče dobiti vsak popoldne sveži kruh.

Prvemu predlogu nasprotuje odb. Lenče posebno še vsled tega, ker meni, da zunanji prodajavci ne plačujejo nikakega davka.

Po nasprotnih pojasnilih od strani poročevalca je obveljal odsekov predlog.

O ustanovitvi mestne posredovalnice za delo poroča odb. Plantan in predlaga, naj se z ozirom na to, ker vlada ni dovolila koncesije za tako posredovalnico proti zmerni odškodnini in ker bi brezplačna posredovalnica naložila občini nova bremena, za sedaj samo izjavi, da bi bila taka naprava sicer koristna, nikakor pa ne neobhodno potrebna in nujna in da se zatoraj opusti za sedaj ustanovitev tega zavoda. — Predlog obvelja.

Cenik prvih ljubljanskih postreščekov, enak onemu komisinarjev, se odobri. Poroč. odbornik Škerjanec.

Ostali dve parceli v »Zvezdi« se sklene urediti po predlogu odb. dr. Požarja.

Računski zaključek mestne elektrarne, ki o njem poroča odb. Senekovič, se vzame na znanje z 48.310 gl. 38 $\frac{1}{2}$ kr. stroški in 40.322 gl. 91 kr. dohodki, toraj 7987 gl. 47 $\frac{1}{2}$ kr. primanjkljaja, ki ga ponajveč opravičuje dejstvo, da je bilo izprva zelo neznatno število naročnikov in še sedaj v redu elektrošteveci.

Odobrita se nadalje poročili mestnega živinozdravnika o mestni klavnici in sejmovih lansko leto in računski zaključek za mestno klavnico, ki izkazuje 21.914 gl. dohodkov in 12.924 gl. stroškov, toraj 8990 gl. prebitka.

Mesarju Iv. Zajcu se na poročilo odbornika Kozaka in priporočilo odb. Predoviča sklene povrniti za 44 prašičev, ki niso bili zaklani v Ljubljani, na mitnici vloženi, a sedaj že zapadlih 88 gld. po odbitku 35 gld. pristojbine.

Ostale točke dnevnega reda se obravnavajo v tajni seji.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. junija.

(Cesarjeva zahvala.) Posl. dr. Krek je dobil nastopno pismo: Čast mi je, Vam, prečastiti gospod, kot odpošiljatelju Nj. ces. in kr. Apostolskemu Veličanstvu od shoda zastopnikov krščansko-socijalnih društev v Ljubljani dne 28. maja t. l. poklonjenega brzojavnega izraza udanosti v Najvišjem naročilu naznaniti cesarjevo zahvalo. C. kr. deželni predsednik: Hein.

(Priljeljski večer) sinoči v Katoliškem domu je bil prav živahen. Vodja profesor dr. Frančišek Lampe je zanimivo poročal o literarnih strujah, o njih zastopnikih in pomenu. Končne razprave se je udeležila cela vrsta gospodov. Upamo, da bo zopet kmalu tak večer, ker vsak, kdor je bil kdaj navzoč, priznava, da se v prijaznem razgovoru o marsičem pouči in razjasni bolj in bolj pojme o perečih vprašanjih naše dobe.

(Predsednik družbe sv. Mohorja, stolni proš dr. Valentin Müller +.) Po dolgi — 16mesečni — mučni bolezni je preminul v Celovcu dne 6. junija t. l. inf. proš tamošnjega stolnega kapiteljna, preč. gospod dr. Valentin Müller, predsednik naše dične družbe sv. Mohorja. Pokojnik se je porodil v Glinjah, v slovenskem Rožu, dne 10. decembra 1816. Po dovršenih gimnazijskih in bogoslovskih nauk v Celovcu bil je v mašnika posvečen dne 29. julija 1840. Služboval je najprej za kaplana v Št. Juriju ob Zili in se od tam podal v višji duh. zavod »Frintaneum« na Dunaju, kjer je postal doktor bogoslovja (leta 1847). Zatem je služboval v Logivasi, Celovcu, kjer je podučeval tudi v bogoslovju, in kot župnik v Kotmarivasi. Leta 1859 je prišel za stolnega korarja v Celovec, kjer je nadzoroval šolstvo. Po vpeljavi novih šolskih zakonov je postal ud. deželnega šolskega sveta in nadzornik celovških ljudskih in srednjih šol. Leta 1866 prevzel je vodstvo duhovnega semenišča, leta 1884 pa je bil imenovan za infiliranega stolnega prošta in vodjo bogoslovskih nauk. — Za mnoge zasluge ga je imenoval cesar za viteza Franc. Jožefovega reda in reda železne krone III. vrste. Papež pa mu je podelil čast apostolskega protonotarija in častnega komornika. — Leta 1873 hotel ga je cesar imenovati ljubljanskim škofom, a dr. Müller je visoko čast odklonil. — Leta 1860 je stopil na čelo Mohorjevi družbi, in jej bil do smrti predsednik. Mnogo je storil za njo, jo uspešno branil ob mnogokterem nasprotnem napadu. — Bil je mož temeljitega znanja, a v javnosti ni nastopil nikdar. Bodi mu časten spomin!

(Pojasnilo.) Da bo že konec neplodni polemiki v zadevi nameravanega shoda vseh slovenskih državnih in deželnih poslancev, na katerem naj bi se razpravljalo o programu nemške opozicije, proglašenem na binkoštno nedeljo, izjavljam sledeče golo dejstvo: Povodom seje eksekutivnega odbora državnozbornske večine, ki se je vršila 25. m. m. v pisarni g. podpredsednika dr. Ferjančiča, prišel sem k g. podpredsedniku kratko pred sejo in tam našel g. posl. Hribarja, torej k pogovoru o shodu nisem bil klican od nikogar. Vprašan pa, kaj sodim o sklicanju vseh poslancev v posvet, sem rekel, da načelno priznavam za umestno, da se poslanci o tem posvetujejo, da pa na vsak način treba pred vsem, da izvem mnenje svojih ožjih somišljenikov, tudi gospoda deželnega glavarja; zato je absolutno potrebno, da se pred vsem v Ljubljani stanujoči gg. poslanci posvetujejo, ali kaže sklicati v posvet vse gg. poslance. Temu je tudi g. posl. dr. Ferjančič pritrdil, in dogovorilo se je, da se povabijo ljubljanski gg. poslanci 2. junija v posvet, da oni odločijo, ali kaže sklicati na shod vse gg. slovenske drž. in dež. poslance v ta namen. Do tje pa, dokler se ljubljanski poslanci obeh strank ne izreko, ostane naj zadeva zaupna. Žal pa, da se je po volji g. poslanca Hribarja odposlal takoj telegram »Slov. Narodu« in še v tako odločni obliki, kakor da bi se bilo na Dunaju kar sklenilo sklicati

shod vseh poslancev, kar je bilo pa odločno prepuščeno skleniti le zaupnemu posvetu ljubljanskih poslancev. — V Ljubljani, dne 8. junija 1899. — Poslanec Povše.

(Umetniško društvo.) Tržaška »Edinost« je prinesla dolg članek o snovanju slovenskega umetniškega društva v Ljubljani; o tem članku ni kaj pisati, ker pisec Ant. Kristan v njem tudi ničesar ne pove; priobčila pa je »Edinost« tudi dopis, v katerem ji dopisnik enostranski poroča. Mi torej to, kar smo že povedali, tudi še enkrat povemo »Edinosti«, da imamo v Ljubljani društvo za krščansko umetnost, ki zlasti zadnji čas jako marljivo deluje. Ako se torej snuje novo umetniško društvo, je res, da se dela spor, kakor pravi dopisnik »Edinosti«, vendar ta spor delajo upravi, ki snujejo tako novo društvo poleg že obstoječega.

(Slovenska Matica.) Vsled soglasnega sklepa odbora v današnji seji se sklicuje izredni občni zbor »Slovenske Matice« na sredo, 21. dan t. m. v mestno dvorano ob 5. uri popoldne. Na dnevnem redu bo razgovor o odborovem predlogu, naj se proda društvena hiša. — V Ljubljani, dne 7. junija 1899. — Fr. Levec, predsednik; dr. Josip Starč, blagajnik.

(Nevarno je obolel) č. g. upok. župnik Peter Vartol v Leonišču in se priporoča svojim so-bratom v memento.

(Zdravniška zbornica kranjska) se je konstituirala dne 30. maja v navzočnosti c. kr. deželnega zdravstvenega referenta dr. Fr. Zupanca sledeče: Predsednik: dr. K. Bleiweis vitez Trsteniški; namestnik: dr. E. Bock; člani predstojništva: dr. A. Arko, dr. V. Gregorič, dr. Alfred Valenta pl. Marchthurn; zbornični člani: dr. P. Defranceschi, dr. J. Marolt, dr. E. Šlajmer; namestniki predstojništva: dr. Fr. Keesbacher, dr. E. Šlajmer; odposlanci v c. kr. deželni zdravstveni svet: dr. P. Defranceschi, dr. J. Marolt; namestniki: dr. V. Gregorič, dr. Alfred Valenta pl. Marchthurn.

(Izpred porotnega sodišča.) V torek se je zagovarjal pred porotniki 25-letni kmetiški sin Jos. Berle iz Loke pri Kamniku, ki je 19. febr. letos z ročico udaril po glavi kmetiškega sina Jos. Plahutnika s tako silo, da je ta drugo jutro umrl. Povod temu je bil izpčetka neznan prepir v gostilni, ki ga je pričel Plahutnik. Porotniki so Berleta spoznali za nekrivega in ga je sodišče oprostilo. — Obravnava proti Jan. Černetu iz Zadvora je preložena.

(Utonil je), kot smo že včeraj sporočili, minuli torek v Novem mestu gimnazijec drugega razreda Fran Marinko iz Dobrove pri Ljubljani. Kopal se je s tovarišema blizu postajnega poslopja v Krki ter je nevesel plavanju, zabredel v globočino, iz katere se ni mogel rešiti.

(Iz ječe ušla) sta sinoči v Škofjiloki dva nevarna tatova. Podrla sta železno peč ter razkopala luknjo skozi dimniško cev od peči in skozi to odprtino ušla.

(Koroški »bauernbund«) bode prihodnje nedeljo, 11. t. m., rogovilil v zilijski dolini. V Čajni ima občni zbor, potem pa »bauerntag«, na katerem nastopijo posl. Ghon, Oraš in Bartlmä. Zborovanje je v prvi vrsti naperjeno zoper našega vrlega Grafenauerja.

(Ogenj.) Minolo soboto popoldne je gorelo v Kotljah na Koroškem ob štajerski meji. Goreti je pričelo pri trgovcu T. Pleteršku in sapa je razširila požar skoraj na vso vas. Pogorelo je 12 poslopij, mej temi tudi župna cerkev; zvonovi so popokali, eden je pal iz zvonika. Šolo in župnišče so rešili.

(Ljudsko štetje.) Priprave za ljudsko štetje prihodnje leto se že delajo v ministerstvu za notranje stvari. Obrazci so že gotovi ter obsezajo zopet razpredel »občevalni jezik«, kar bode dalo povod političnim agitacijam.

(Poboj.) Zadnji dan m. meseca je nastal v Mišičevi gostilni v Novem mestu prepir mej nekaterimi iz sejma se vračajočimi kmeti, ker Jan. Piškur iz Žubnega ni hotel poravnati računa v gostilni. Prišlo je do boja in Piškur je dobil tolik udarec na levo oko, da bo bržkone oslepel.

(Izlet neodrešencev.) Iz Trsta nam piše prijatelj: Pretečeno nedeljo so slavili v Italiji obletnico statuta, t. j. ustave. Ker me je vlekla radovednost, sem se napotil tudi jaz v Italijo in sicer doli v laški Videm (Udine), da ujamem česa, kar

bi me utegnilo zanimati kakor — Avstrijca. In res! Zanimivega je bilo še dokaj. Prvo je bilo to, da je bilo vse — nekdanje avstrijsko — mesto v italijanskih zastavah. Vojaštvo in šolska mladina so nastopili in defilovali na javnem trgu. Toda joj, tu moram narediti kratko opazko: odkar je ostavilo avstrijsko vojaštvo mesto Videm, še ondi menda ni bilo uzornega defileja, najmanj uzoren pa je bil ta pretečene nedelje. To je bilo tako, kakor je vsakdo sam hotel. Smeh me je silil, in le da bi ne vzbujal kake napačne sumnje, sem se vzdrževal smeha. Reči moram, boljše so defilovali — šolski otroci! Bolj živahno je bilo v občinstvu samem. Zabeležiti moram, kar je tudi samo ob sebi umevno, da je bilo ogromno število neodrešencev iz Trsta in avstrijske Furlanije. In tu je bilo treba videti, kako je vrela in kipela »sorodna kri«, ti objemi in poljubi, ta bratska obžalovanja »sorodnih« po srcu in mišljenju, — zares človek je moral misliti, da se nahaja kje — v Trstu in bi bil dobil skoro mokre oči! Tu je bilo naudušenih klicev »Evviva Italia!«, »evviva Udine!« in zopet »evviva Trieste, Istria!« in zopet objemanje in zopet poljubi. Stavim, da se je v tem svečanem hipu »pomorska kraljica« za kakim očrnelim vogalom jokala samega veselja.

* * *

(Rim živi od papeža) tudi pod savojskim kraljem. To prizna celo rimski dopisnik »N. Fr. Pr.«, ki trdi, da Rimci željno pričakujejo svetega leta. Vsi dohodki mesta izvirajo le iz cerkvenih slavnosti. Kraljeva družina se še vedno čuti tujo v Rimu in vlada se boji zavidnosti drugih pokrajin. To so pač odkritosrčne besede liberalnega lista. Največja kazen je pač to, da kralj ne sme iz mesta, akoravno bi rad. Svet se klanja papežu in pozablja, da v Rimu živi tudi kralj zedinjene Italije.

(50.000 lačnih otrok) tava na Kubi, ker so jim starši v vojski ali vsled bolezni pomrli. Tako poroča guverner Brooke. Američani so že pred in mej vojsko pisali o strašni lakoti na Kubi ter Špancev očitali surovost. No, sedaj imajo Američani priliko, da pokažejo svoje krščansko usmiljenje.

Društva.

(Zdravniška zbornica kranjska.) Z ozirom na sklep, katerega so vsprejeli na Dunaju vsi zastopniki avstrijskih zdravniških zbornic soglasno, je storila tudi kranjska zdravniška zbornica potrebne korake, da določi obstoječe razmerje med zdravniki in bolniškimi blagajnami na Kranjskem, in da kot zakonita zastopnica zdravniškega stanu odpomore, kjer bi bilo potrebno. Gledé tega je poprašala vse bolniške blagajne ter pozvala zdravnike, da naj v slučaju, ako sklepajo s kako bolniško blagajno pogodbo, to predložé zdravniški zbornici v odobrenje. Iz doslih odgovorov posameznih bolniških blagajen je bilo takoj jasno, da so blagajniški zdravniki pri ljubljanski okrajni bolniški blagajni najslabše odškodovani, da so stanu nevredno honorovani in da nikakor ne morejo izvršiti, kar bolniška blagajna od njih zahteva, ker zdravnik pri tako velikem številu izročenih mu članov iz fizičnih vzrokov ne more izpolniti svoje dolžnosti. Uvažujé odgovorno mesto, katero zavzema zdravnik sploh v socialnem življenju, uvažujé odgovornost blagajniškega zdravnika, je uvidela zdravniška zbornica nevarnost, ki preti ugledu zdravniškega stanu, ako se razmere med zdravniki in ljubljansko okrajno bolniško blagajno primerno ne uravnajo. Zdravniki niso imeli nobene obrambe proti krivični odpustitvi, proti izročenemu jim prevelikemu številu zavarovancev, proti nedopustnim zahtevam zavarovancev ali predstojništva. Kaj se vse zahteva od zdravnika? Neomejen delavnik, nobene nedelje, nobene praznika, pripravljen mora biti dan in noč, da gre, ako ga kdo kliče. Tega dela pa pri tolikem številu izročenih mu zavarovancev (1200) kratkomalo ne more izvrševati. Kajti s plačilom 600 gld. kot blagajniški zdravnik ne more živeti, gledati mora, da še drugé kaj zasluži, — in neizogibna posledica tega je, da zavarovanci od blagajniškega zdravnika v teh razmerah v Ljubljani skoro ničesar nimajo, in zdravnik je pri najboljši volji v vedni nevarnosti, da se zaplete v nasprotja. Ker se posameznik proti takemu izkoriščanju ne more braniti, smatra zbornica kot zakonita zastopnica zdravniškega stanu na Kranjskem, za potrebno, da se ona stvari poprime in prične obravnavati z načelstvom okrajne bolniške blagajne v Ljubljani. Poslednja je to ponudbo vsprejela, in kranjska zdravniška zbornica je odposlala dva zastopnika k sklicani enketi. Vsi člani enquete z načelnikom in odborniki bolniške blagajne vred so pritrdili prepričevalnim izvajanjem odposlancev ter sklenili, da spremene razmerje blagajniških zdravnikov pri okrajni bolniški blagajni ljubljanski

seledeče: 1. Naročje se 4 zdravnik s plačo à 1000 gld. 2. Vsem dosedanjim zdravnikom se odpove, 4 mesta se na novo razpišejo, in dosedanji zdravniki imajo pravico potezati se za službo, da se izogne vsakemu napačnemu tolmačenju. 3. Se stavi naj se službeni red za nameščene blagajniške zdravnike, kateri naj obsega njih pravice in dolžnosti. 4. Določi se, da se nameščenega blagajniškega zdravnika, ako natančno izpolnjuje svojo dolžnost, ne sme brez važnega vzroka odpustiti. Ta preosnova bi denarna sredstva okrajne bolniške blagajne le malo oškodovala, ako se pomisli, da je znašal rezervni zaklad že v l. 1896 24.626 gld. Ker uložil vsak zavod za preteklo leto sklepni račun in za naslednje leto proračun, mora tudi okrajna bolniška blagajna ljubljanska proračuniti zdravniški honorar, ki se izračuna lahko približno po merilu onih bolniških blagajen, katere ne dajejo na razpolago svojim članom zdravnik in zdravil.

(Konec prih.)

(Mestna hranilnica v Kranji.) V mesecu maju vložilo je 334 strank 52.655 gld. 77 kr., vzdignilo pa 276 strank 32.810 gld. 9 kr.; 31 strankam izplačalo se je hipoteknih posojil v znesku 22.700 gld., stanje vlog 860.858 gld. 16¹/₂ kr., stanje hipoteknih posojil 493.078 gld. 35 kr., denarni promet 136.954 gld. 80 kr.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 8. junija. Nadvojvoda Fran Ferdinand je odpotoval sinoči v Bolzan, da zastopa cesarja pri posvečevanju Srca Jezusovega jubilejne cerkve.

Dunaj, 8. junija. Ogrski ministerski predsednik Szell se je razgovarjal danes dopoldne dalje časa z zunanjim ministrom Goluhovskim.

Dunaj, 8. junija. Szell je še vedno sam na Dunaju ter ni še nič obravnaval s Thunom. To je dokaz, da Ogrji ne bodo v stvari nič odnehali, da pa sedaj Szell išče na Dunaju pri Goluhovskem in Chlumeckem podpore za svoje namene. Žal, da je najbolj gotovo, da v kljub vsemu govorjenju o poravnavi krize s kakim kompromisom končno Szell zmaga. Torej je le vprašanje časa, kdaj da Thun odstopi, ker ne more nikakor dovoliti v ogrske krivične in Avstrijo naravnost gospodarski uničujoče zahteve.

Dunaj, 8. junija. Klub industrijev na Dunaju je izročil trgovskemu ministru vlogo, v kateri poudarja grozno škodo, katero trpi avstrijska industrija vsled sedanje nagodbe z Ogrsko, ter se sprijaznjuje z mislijo, da ker se hoče Ogrska l. 1903 carinsko ločiti od Avstrije, naj Avstrija kot sedaj gospodarski še močnejša to sedaj sama stori. Kriza za industrijo bo sicer huda, a sedanje razmere so neznosne, ker še nadalje od strani Avstrije odjenjevati se pravi Avstrijo popolno izročiti Ogrski.

Trst, 8. junija. Zakon o posojilu 12 milijonov za Trst, katerih polovica se porabi za razširjenje luke, je dobil najvišje potrjenje. — Po mestu se je včeraj govorilo, da župan Dompieri zaradi spora z odborom društva inženjerjev in arhitektov odstopi. Z županovo izjavo v sinočni seji se je zadeva začasno poravnala. — Mestni zbor je do-

volil 6000 gld. v podporo delavcem in rokodelcem, ki se mislijo udeležiti razstave v Parizu.

Lino, 8. junija. Trg Offensheim je pogorel sinoči skoro docela. Zgoreli sta tudi dve ženski in dve še pogrešajo. Več oseb je ranjenih, en mož je umrl danes vsled opeklin.

Budimpešta, 8. junija. Vas Palosca je pogorela. Zgorelo je 140 hiš s stranskimi poslopji.

Zofija, 8. junija. Na javni ulici ob belem dnevu so napadli včeraj neznani zlikovci uskubskega učitelja Šakmanova ter mu zadali 21 sunkov z nožmi.

Peterburg, 8. junija. Cela Rusija slavi stoletnico Puškinovega rojstva. Za naidušeno prebivalstvo vseh delov carstva je pravi narodni praznik.

Rim, 8. junija. Opozicija poslanske zbornice je pričela včeraj obstrukcijo. Poslanec Ferri je govoril več ur proti političnim predlogom. Večina je koncem seje stavila predlog na izpremenjeno poslovnega reda.

Pariz, 8. junija. Predsedniku Loubetu dohajajo še vedno brzojavne čestitke od raznih strani. Včeraj mu je došla brzojavka angleške kraljice.

Pariz, 8. junija. V sedanji zmedenosti listi širijo najčudnejše novice po svetu. „Petite Republique“ piše, da biva skrivaj v Parizu vojvoda orleanski, in sicer pri grofu Harcourtu.

Barve za učence imata v največji izbiri v zalogi **BRATA EBERL** v Ljubljani, Frančiškanske ulice. Vnanja naročila proti povzetju. 228 19 11-3

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

SLOVENCI,
pristopajte k
„Naši straži“!

Hiša

s staro, prav dobro obiskovano gostilno
je na prodaj za 12.500 gld.

Plačati je takoj 5500 gld., 7000 gld. ostane zavarovanih. Hiša leži ob glavni cesti ter je oddaljena 10 minut od Ljubljane, to je v **Šiški**, obstoji iz **peterih sob** ter **dveh velikih obo-**
kanih kleti. Poleg hiše sta **dve veliki go-**
sposdarski poslopji, v enem sta **dve veliki**
skladišči, v drugem velik krasno izdelan **salon**
za 300 oseb, pripraven za društvene ali druge
večje veselice; nadalje **vrt** z drevjem zasajen in
jako prostoren, kakor tudi veliko **dvorišče** z
vodnjakom, v katerem je najboljša pitna voda.
V **gostilni** se iztoči na leto 160 hl. pive in
60 hl. vina, kar se verodostojno izkaže. V hiši
se nahaja tudi **čitalnica**.

Natančna pojasnila daje g. **Dev**, poslovodja
pri g. **Jos. Vodniku** v Sp. Šiški. 521 3-2

Umrli so:

5. junija. Julija Berčun, poštnega uradnika hči, 3¹/₂ me-
seca. Vodmat 23, oslabljenje moči.

7. junija. Helena Plečnik, mizarja vdova, 67 let, Pred-
skofijo 11, peritonitis.

V vojaški bolnišnici:

6. junija. Ivan Žitko, c. kr. tit. narednik, 27 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m., srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nobe	Padavina v 24. urah v mm
7	9. zvečer	735-9	19-7	sl. jzah.	jasno	0-0
8	7. jutraj	739-1	15-2	sr. jvzh.	oblačno	
	2. popol.	738-7	19-1	sr. svzh.		

Srednja včerašnja temperatura 21-4° normale: 16-8°.

Zahvala. 532 1-1

Za mnogostranske dokaze srčnega sočutja ob
boleznih in smrti moje preljube soproge, gospé

Frančiške Verderber roj. Černé

za mnogobrojno spremstvo drage rajnce, dalje za
ginljivo petje in poklonjene krasne vence izrekam
tem potom vsem najsrčnejšo zahvalo.

Na Vrhniki, dne 8. junija 1899.

Franco Verderber,
c. kr. pisarniški oficijal.

Išče se

pekovski pomočnik

kateri more samostojno navadna pekovska dela izvrševati.
Službo lahko takoj nastopi pri **Urban Veber-ja nasled-**
niku v Zalem Logu, pošta Zelezniki. 526 3-2

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dne
do dne po 4¹/₂ %.
Poštno-hranilnične položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 8. junija.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 45 »
Avstrijska zlata renta 4%	119 » 95 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » 40 »
Ogrska zlata renta 4%	119 » 40 »
Ogrska krona renta 4%, 200 »	96 » 95 »
Avstro-ogrske bančne delnice, 600 gld.	915 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	360 » — »
London vista	120 » 50 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 92 ¹ / ₂ »
20 mark	11 » 77 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 55 »
Italijanski bankovci	44 » 67 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dne 7. junija.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » — »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 80 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 » — »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 25 »
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 » 75 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 » 60 »
Prioritetne obveznice državne železnice	214 » — »
» » južne železnice 3%	168 » 50 »
» » južne železnice 5%	123 » — »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	162 » — »
Avstrijskega rubežega križa srečke, 10 gld.	20 » 40 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 50 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	143 » 25 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3345 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	452 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	66 » 75 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	107 » 50 »
Montanska družba avstr. plan.	237 » 10 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	187 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 50 »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — **Promese** za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni svati za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.